

tage sig frivillig Tjeneste, som han forinden forskafter sig fra den Ætat, i hvilken han er ansat, ikke kunne oppebære nogen Lønning fra denne. I lige Maade bortfalder Lønningen ved al senere frivillig Tjeneste.

En særlig Regel er dog givet for Tjenestemænd, der er ansatte som Befalingsmænd i Reserven. Selve Reglens Begrundelse er den, at Vederlaget for Indkommandering som Befalingsmand er et Honorar, og naar paagældende Styrelse har tilladt Tjenestemandens Ansættelse i Reserven, maa deraf følge en vis Ret for ham til at efterkomme et Krav, dette paalægger ham. Naar han da kan holde sin Indkommando indenfor den ham ellers tilkommende Ferie, er der ingen Grund til at berøve ham noget af hans Honorar ved Fradrag i Lønningen. Derimod maa Tjenestemanden lide et Fradrag, dersom hans civile Tjeneste er paa-regnet (altsaa udenfor Ferien). I de større Ætater er den nugældende Regel saaledes, at der afkortes Tjenestemanden et fast Beløb for hver Tjenestedag, han er fraværende, medens der i andre følges forskellige Fremgangsmaader, bl. a. den, at Tjenestemanden selv sørger for Udførelse af sin Tjeneste under Fraværelsen. Man finder det rettest, at Forholdet ordnes ensartet og saaledes, at Tjenestemanden afgiver Halvdelen af Lønningen for hele det Tidsrum, Indkommandoen til Militærtjeneste varer. Denne Regel, der iøvrigt vil stille Tjenestemændene i de større Ætater ugunstigere end den nugældende, maa, uanset at den militære Tjeneste er frivillig, findes rimelig efter dennes særlige Natur.

I Paragraffens 4. Stykke er givet en Bestemmelse, hvorefter Tjenestemanden under de tvungne Indkaldelser efter den første Aftjening af Værnepligt oppebærer fuld Lønning.

Til § 15.

For at modvirke den Tilbøjelighed, der efter den optagne Statistik er hos de gifte kvindelige Statstjenestemænd til ved indtrædende Barnefødsel at udstrække Fraværelsen paa Statens Bekostning til ufor-

holdsmæssig lange Tidsrum, foreslaar man en Lovparagraf af det anførte Indhold.

Af Besvareelserne fra Administrationerne om, hvilke Regler der nu følges under Fraværelse fra Tjenesten paa Grund af Barnefødsel, fremgaar, at Forholdene er behandlede ret forskelligt. Medens der saaledes i visse Styrelsesgrene er givet de kvindelige Tjenestemænd Orlov i kortere eller længere Tidsrum, mod at de selv afholder Udgifter til Stedfortræder, er Barseltilfælde i Folkeskolen og i visse større Ætater faktisk stillet lige med Sygdom; kun enkeltvis foreligger den Ordning, at vedkommende i en kortere Tid sættes paa halv Lønning. Det Tidsrum, der efter Reglerne skulde være det almindelige for Fraværelse i Anledning af Barsel, og som gennemgaaende er 4 Uger, hvilket passer med Fabriklovens Bestemmelser, er imidlertid, som Statistikken viser, gennemsnitligt overskredet meget betydeligt.

Fra Administrationen har Kommissionen modtaget et Forslag fra de 4 Ætater angaaende kvindelige Tjenestemænds Stilling under Barsel, dog kun omfattende gifte Kvinder. Forslaget gaar ud paa at give gratis Tjenestefrihed i 6 Uger og at give Adgang til senere Tjenestefrihed uden Lønning af Hensyn til egen Restitution eller Barnets Ernæring. Det medfører altsaa, at den enkelte Kvinde bliver stillet gunstigere end hidtil saavel økonomisk som i Henseende til at være fri for Tjeneste, medens det ikke indeholder Bestemmelser, der paa nogen Maade vilde kunne modvirke den Tilbøjelighed til lange Fraværelser med Lønning, som Statistikken giver et tydeligt Udtryk for, og som det under det rette Hensyn til Kvindens Interesse i som Statstjenestemand at være paa lige Fod med Manden netop maa være Opgaven at hindre for den enkelte, der giver efter derfor.

I Kommissionens Forslag er der taget Hensyn til dette, idet man vel fastholder og endog til de sidste Maaneder før Fødselen udvider Adgangen til Tjenestefrihed, men i Lighed med Forholdet under Mændenes Militærtjeneste begrænser Lønningen eller